

Váček

Prázdniny opět velmi rychle utekly a v úterý 1. září se prostranství před školou zaplnilo štěbetajícími žáky. Začal nový školní rok. Žáci 2. až 8. ročníku první školní den strávili se svými třídními učiteli ve svých třídách. Pro žáky prvních a devátých ročníků byl tento den slavnostní. Prvňáčci se svými rodiči se sešli u koridoru školy, kde na ně čekali nejen třídní učitelky a vedení školy, ale také skupina trochu nervózních devátáků. Ti se na tento den připravovali už na konci osmé třídy a pro své budoucí malé kamarády připravili loga jednotlivých tříd a krátký kulturní program. Devátáci setřásli s malých kamarádů strach a dovedli je do auly školy, kde proběhlo slavnostní zahájení školního roku. Tradičně zde byly představeny třídní učitelky v prvních třídách, žáci vyslechli projevy ředitele školy pana Mgr. Petra Řezníčka a starosty Rosic pana Mgr. Jaroslava Světlíka. Po krátkém kulturním programu žáci devátých tříd odvedli prvňáčky do jejich budoucích učeben a slíbili jim, že jim v několika dalších dnech budou pomáhat, aby se ve velké školní budově neztratili. Své slovo dodrželi a po celý týden své malé kamarády vodili do tříd, společně obědvali a doprovázeli je do školní družiny. Projekt Můj deváták se tak dočkal již čtvrtého pokračování.

Můj deváťák

První den byl pro naše prvňáčky velmi zajímavý. Společně s 9. B jsme si pro ně připravili a uskutečnili projekt s názvem „Můj deváťák“. 1. září jsme si přidělené prvňáčky vyzvedli u koridoru naproti tělocvičny. Tam jsme si každý našli svoje dva nebo jednoho prvňáčka. Došlo i k pár výměnám, jelikož se některé děti bály nebo styděly. Poté jsme si je odvedli do auly, kde na ně čekali milé paní učitelky a přivítání panem starostou, panem ředitelem, panem zástupcem a panem místostarostou. Rodiče své děti doprovázeli po škole. Milé paní třídní učitelky prvňáčků je přivítaly, deváťáci rozdali dárečky a paní učitelky si je vzali do tříd. My jsme také odešli do naší třídy. Další dny v prvním školním týdnu jsme prvňáčky přebírali ráno od rodičů, pak následovalo přezouvání v šatnách a doprovod do třídy. Po čtvrté vyučovací hodině jsme si je šli vyzvednout. Ty, kteří chodili na oběd, jsme odvedli do jídelny. Společně jsme se naobědvali a povídali si dětmi o prvních školních zážitcích. Žáčky, kteří nechodí na oběd, jsme zavedli ke skříňkám a předali rodičům. Zbytek týdne jsme je vodili na oběd a do družiny. Naši prvňáčci nás mohou chodit navštěvovat a my mezi ně můžeme také přijít. Po zbytek školního roku je budeme doprovázet na některých akcích školy a pomáhat jim, když budou potřebovat. Doufám, že se jim ve škole bude líbit stejně, jako většině žáků na této škole. Zapamatují si krásné zážitky se třídou a kamarády z jiných ročníků.

Barbora Čechová, 9. A
Školní časopis Rosník

Na nové třídy a třídní učitele si museli zvyknout také žáci 4. a 6. tříd, proto právě v těchto ročnících pravidelně probíhají v září adaptační pobyty. V pondělí 14. září odjeli na svůj adaptační pobyt šestáci s třídními učitelkami a členkami Školního poradenského pracoviště, které si připravily pro děti bohatý program zaměřený zejména na dobré vztahy ve třídě a kamarádství.

Adaptační pobyt 6. tříd

Na adaptační pobyt jsme jeli, abychom se seznámili s novou třídní učitelkou. Konal se ve Třech Studních na Vysočině od 14. do 16. září. Po pondělním příjezdu kolem 10. hodiny jsme si rozdělili pokoje a ubytovali se. Určili jsme si pravidla a testy při jejich porušení. Po obědě jsme hráli hry zaměřené na spolupráci a večer byly diskotéka. Druhý den jsme si utvořili týmy, ve kterých jsme pracovali do konce adaptačního pobytu. Asi nejvíce ze všech aktivit se mi líbila noční hra. Vycházeli jsme od hotelu a šli jsme po určené cestě až na rozcestí, kde na nás čekala paní učitelka a řekla nám, kudy máme jít. Každá skupina šla jiným směrem, kde měla poklad. S pokladem jsme se vrátili na rozcestí a rozdali si ho. Další den proběhlo pasování na členy třídy 6. A, poté oběd a odjezd. Tento adaptační pobyt bych chtěla opravdu doporučit všem budoucím šestákům, pokud můžete, jeďte, bylo to super.

Karolína Chmelová, 6. A

Tři Studně

Na začátku letošního školního roku jsme vyrazili na tři dny na Vysočinu do penzionu Horácko na adaptační pobyt, abychom se v nové třídě na 2. stupni lépe poznali. Když jsme dojeli na místo a ubytovali se, šli jsme se projít ke studánkám. Po dobrém obědě jsme si vyráběli jmenovky, sepisovali pravidla pobytu a rozdělili jsme se do pracovních skupin. Moc se nám líbily různé hry, např. s námořníkem „na ostrov“, nebo aktivity s lanem. Po večeři byla diskotéka a různé soutěže. To jsme si rozhodně užili. Druhý den byl ještě náročnější. Nadchla nás hra ve dvojicích „na slepce“, kdy měl jeden zavázané oči a druhý ho navigoval. Cesta nebyla jednoduchá, vedla lesem a museli jsme se spolehnout jeden na druhého. Hledali jsme také v lese piráty a heslo k pokladu, pro který jsme se vypravili na noční hře. Získali jsme spoustu sladkostí a různé drobnosti, které jsme si ve skupině poctivě rozdělili. Třetí den jsme si oblékli všichni stejná trička a byli jsme pasováni na šestáky. A jelo se domů. Pobyt byl bezvadný, ale moc krátký! Letošní pátáci se mají příští rok na co těšit.

Žáci 6. B

Rosický zpravodaj Rosa

Ve středu žáky 6. tříd vystřídali v penzionu Horácko čtvrtáci a jejich třídní učitelé. Program byl přizpůsoben věku dětí, ale téma zůstalo stejné - vztahy v kolektivu a přátelství.

Adaptační pobyt

V září jsme se třídou a paní učitelkou vydali na adaptační pobyt na Tři Studně. Hned jak jsme vešli do pokoje, nevěřili jsme svým očím, bylo to nádherné! Pokoj s televizí, křesly, krásným záchodem, no prostě nádhera. Jo, abych nezapomněla, byl to penzion Horácko, penzion s terasou, zahradou a hřištěm. Ještě před tím jsme se byli kouknout po okolí a na studánky, kde na nás čekala paní učitelka, která nám vysvětlila všechna pravidla, která jsme měli dodržovat. Cestou zpátky jsme viděli sochu orla a sochu hejkala. Druhý den byla olympiáda, která se mi moc líbila. V soutěži raků jsem byla na prvním místě. Byla jsem šťastná. Líbila se mi i diskotéka, kde byly soutěže. Jsem soutěživý typ a ráda vyhrávám. Pak jsme dostali za úkoly zahrát pohádku. Paní učitelka navrhla hru domeček. Moc se nám to líbilo a všichni jsme se dobře pobavili. Poslední večer byla noční hra. Trochu jsem se bála, ale přežila jsem. Nakonec nám paní učitelka přečetla pohádku, která nás doslova uspala. Na památku jsme si vyrobili trička, která nám budou náš pobyt připomínat. Výlet se mi moc, moc líbil a jela bych hned ještě jednou.

Karolína Hajdinová, 4. A

Adaptační pobyt 2015

Ve středu 16. 9. v 8:00 hodin jsme odjížděli od zámku. Na penzion Horácko jsme přijeli asi v 9:30 hodin. Po příjezdu jsme šli hned do lesa ke dvěma studánkám Barborce a Vitulce. U Vitulky jsme si udělali jmenovky a poté jsme se vyměnili se 4. A ašli k hotelu Horník. U hotelu byla vyznačená trať na psí spřežení. Na louce byla velká socha orla a kolem hotelu ještě pár malých soch. Nakonec jsme šli k rybníku Sykovec, u kterého nás čekalo kachní vystoupení. Bylo jich tam 26. Po jejich nakrmení jsme se vrátili do penzionu. K obědu jsme měli kuře s rýží. Poté jsme si šli na pokoj vybalit věci. Jakmile jsme vše udělali, čekaly na nás různé hry. Večer jsme měli diskotéku a pár soutěží. Šli jsme spát kolem půl jedenácté. Ráno jsme vstali a v 8:00 hodin byla snídaně. Po snídani jsme šli hrát ven opičí virus, městečko Palermo a tak dál. Po obědě jsme měli hodinovou pauzu. Poté jsme šli ven vyrábět trička a hrát různé hry. Večer jsme poslouchali pohádku a hráli noční hru. Poslední den ráno jsme začali balit a měli jsme ještě pár aktivit. Pasovali jsme se na žáky 4. B pak jen stačilo naložit kufry a nastoupit do autobusu a jeli jsme zpátky domů. Na adaptačním pobytu se nám líbilo, nejlepší byla noční hra.

Sára Dusílková, 4. B
Rosický zpravodaj Rosa

Na adaptačním pobytu pomáhají vybraní žáci z devátých tříd. Jejich pohled přinesl časopis Rosník.

„Adapták“ šestých tříd

Ve dnech 13. - 16. září jsme se jako peeristé, společně s Ondřejem Nedorostem, zúčastnili adaptačního pobytu šestých tříd. Sraz jsme měli společně s dětmi a pedagogy před zámkem v 7:45 hodin. Protože šestáci jsou silný ročník, muselo se jet dvěma autobusy. Ubytování bylo tradičně v Penzionu Horácko. Tam jsme dorazili v dopoledních hodinách a začali s ubytováním. Byla jsem na pokoji se třemi suprovými holkami 😊.

Před obědem jsme ještě vyrazili do lesa, ke Třem studnám, kde si každý vyrobil jmenovku a kde jsme určili pravidla letošního AP. Přes den se hrály spíše venkovní hry. Večer na děti čekala diskotéka, která byla proložena hrami a dvěma kulturními vložkami. Samozřejmě jsme si diskotéku moc užili a pořádně se vytancovali. Večerka byla přesunuta na 22:30 a v tu chvíli začíná pro každého peeristu peklo. Musí totiž pořádat občůzky po pokojích a napomínat zlobidla, aby už šla konečně spát! Bylo to jako házet hrách na zed'...

Druhý den byl budíček v 7:00, abychom stihli snídani. Opět byly venkovní hry, které napomáhaly ke stmelení kolektivu a vzájemné spolupráci. Měli jsme také program, který nás varoval před závislostí na technologiích. Byla nám také vysvětlena prevence proti této závislosti. Kvečeru děti zkušely vytvořit z krepáku a špejlí něco, co pomůžze zabránit rozbití vajíčka. Velká legrace pak byla, když jsme vajíčko později spouštěli z balkonu. Rozbije se, či nerozbije...

Večer byla noční hra, což byl pro mě největší zážitek. Pedagogové a my dva peeristé jsme se museli schovat v lese, kde byla umístěna různá stanoviště. Ke každému stanovišti měly přijít dvě skupiny dětí. Naštěstí nikdo nezabloudil a my jsme to taky ve zdraví přežili.

Poslední den jsme se už jen sbalili a těšili se zpátky domů. Po příjezdu do Rosic jsme se rozloučili a každý vyrazil svým směrem.

Chci poděkovat všem šestákům, kteří byli celé tři dny naprosto úžasní, i přes to, že občas trochu zlobili. Ani ty večerky nebyly tak hrozné. Bylo mi s vámi moc dobře a našla jsem ve vás nové kamarády. Byli jste fajn a doufám, že takoví zůstanete i nadále! 😊

Barbora Čechová, 9. A
Školní časopis Rosník

V pátek 25. 9. nezasedli žáci 4. a 5. tříd jako obvykle do svých lavic, ale měli svůj projektový den Náš region a vyrazili na výlet.

Projektový den Náš region

V pátek 25. září vyrazili žáci 4. a 5. tříd poznávat okolí Rosic. Ráno jsme šli na vlakové nádraží a jeli vlakem do Zastávky u Brna. Odtud jsme se vydali pěšky do Babic, kde jsme nastoupili do parního vlaku. Ten nás pomalu dovezl až do Zbýšova, kde je Muzeum železnic.

Ocitli jsme se ve středu Rosicko-Oslavanského revíru. Tento revír patřil k nejmenším u nás, ale vytěžené černé uhlí bylo velmi kvalitní. Roku 1992 byla těžba po 240 letech zastavena. Těžební věže, různé hornické předměty, uchované v muzeu, a různé typy lokomotiv a vagónů připomínají dobu, kdy hornictví patřilo k nejvýznamnějším odvětvím našeho regionu.

Po jízdě parní lokomotivou a malé svačince začala prohlídka. Prohlédli jsme si různě staré lokomotivy a vagóny. Nejvýznamnějším exponátem je lokomotiva Siemens z roku 1908, která je po opravě opět provozuschopná. Tato lokomotiva je nejen nestarším exponátem v sbírce muzea, ale je také nejstarší úzkorozchodná provozuschopná lokomotiva v České republice.

Parním vláčkem jsme se vrátili zpátky do Babic. Poté následovala pěší túra do Rosic. Výlet se nám vydařil!

Vladimíra Odehnalová, 5. C
Školní časopis Rosník

Výlet do muzea železnic

V pátek 25. 9. jsme se všichni sešli na nádraží v Rosicích. Čekal nás totiž výlet do muzea železnic.

Nejprve jsme jeli vlakem do Zastávky u Brna. Tam jsme vystoupili a vydali se po modré turistické značce do Babic. V polovině cesty jsme po pravé straně minuli důl Ferdinand. Cesta nám utekla velmi rychle, moc jsme se těšili na jízdu vláčkem, která byla velice zajímavá a dobrodružná. Vagónek neměl střechu a saze z komína nám létaly do očí. V muzeu jsme viděli staré lokomotivy – parní, elektrické a motorové. V depu jsme si vystavené vláčky podrobně prohlédli.

V muzeu se mi velice líbilo, určitě se tam podívám i s rodiči.

Nikol Moresová, 4. A
Rosický zpravodaj Rosa

V tomto školním roce se zvýšil počet žáků v prvních třídách a to znamenalo, že bylo potřeba navýšit také kapacitu školní družiny. V letošním školním roce pracovalo na naší škole šest oddělení družiny. Činnost ve školní družině je velmi pestrá a neuplyne týden, aby nebyla připravena nějaká akce.

ŠKOLNÍ DRUŽINA? Je to nářez!

Tak nám přibýlo opět jedno oddělení. Aktuální stav je tedy 6 oddělení s počtem 180 žáků. Pro letošní školní rok jsme si za průřezové téma zvolili: „Cestujeme světdíly“. Toto téma bude prolínat všechny naše činnosti. Pokračujeme v projektu: „Schránka důvěry a splněných přání“. Děti si samy volí témata, která je zajímají, řešíme aktuální výchovné problémy. Nebudou chybět ani celodružinové akce, společné akce s rodiči a seniory. Stále větší

popularity dosahuje námět: „Dneska učím já“. Žáci si podle vlastního rozhodnutí zvolí náplň a tu potom realizují na svých spolužácích. Musí si udržet nejen jejich pozornost, učit se užívat vlastních schopností, umět se prosadit, být aktivní, ale především musí udržet kázeň ve třídě. Na vlastní kůži si tak vyzkouší, že my pedagogičtí pracovníci to vůbec nemáme lehké. No, a my máme tak trochu škodolibou radost a mírné zadostiučinění, když se jim to s tou kázní zrovna moc nedaří.

A co už je za námi?

I letos přišel zas mezi nás náš starý známý kouzelník Katonas. Celé vystoupení bylo humorné, protkané kouzlením samotných dětí, takže se ozývaly salvy smíchu a nadšení.

Druhou společnou akcí byl „Život mravenců“. Na vycházce do Obory jsme si pověděli něco o pilných mravenečcích a potom jsme si na mravence zahráli. Nasadili jsme si tykadla, která jsme si vyrobili v pracovních činnostech a postavili jsme pro mravence mraveniště z listů, větviček, šišek a dalšího dostupného přírodního materiálu. Snad se tam někteří zabydlí.

V přírodovědné činnosti jsme pak pokračovali ve společné seznamovací šipkované s rodinnými příslušníky. Tentokrát byla naším cílem Trojice. Náš počet se ještě znásobil. Pozvání přijali rodiče, prarodiče a sourozenci. První skupina značkovala trasu šipkami a důmyslně schovávala úkoly. Jak jinak než přírodovědné. Vždyť jsme přece Ekoškola. Další skupiny vyrážely v pravidelných intervalech za námi a úkoly plnily. Konečně jsme všichni na

Trojici. Nastává doba odpočinku a posilnění. Z batůžků vytahujeme to, co nám maminky připravily. Takto odpočatí se pouštíme do další hry: „Na mravence a hlemýžď“. Už víme, že v tykadlech jsou orgány čichu a hmatu. Střídavě natíráme dětem ruce citronem a cibulí. Ty se potom hledají podle vůně. To bylo hemžení. Děti se navzájem očichávaly a hledaly, do které skupiny patří. Bezvadné na tom bylo, jak svým potomkům pomáhali jejich rodiče. Nakonec se všichni našli, úkoly mladého přírodovědce splnili, a tak byli po zásluze děti i rodiče odměněni. Ve vyrobených listech různých druhů listnatých stromů našli mravenci i hlemýžďi sladkou potravu. A protože by dětem asi žížalky, mouchy a další produkty přírody nechutnaly, čekaly tam na ně bonbóny. Že je to nezdravé? No, pro jednou...

**Helena Jurová, vedoucí ŠD
Školní časopis Rosník**

V září se rozběhla opět činnost Eko-kroužku a Ekotýmu. O tom, že se této činnosti na naší škole systematicky věnujeme, svědčí i fakt, že jsme se stali příkladem pro další školy.

ZŠ jako inspirace z regionu

Není to tak dávno, co jsme vás informovali o získání již 4. titulu Ekoškola pro ZŠ Rosice. Při auditu jsme byli pochváleni nejen za plnění úkolů Ekoškoly, spolupráci s nejrůznějšími organizacemi ve městě, ale nejvíce úspěchu sklídl školní Ekotým. Proto nás oslovila paní Hana Mikulicová – koordinátorka programu Ekoškola pro Jihomoravský kraj a pracovnice školského zařízení pro environmentální výchovu Lipka. Naše práce jí zaujala natolik, že se ZŠ Rosice (společně s dalšími dvěma školami v okolí) stane příkladem dobré praxe. Jsme velmi poctěni, že nás 30. 9. 2015 navštíví pedagogové z různých škol pod záštitou programu Inspirace z regionu. Pedagogy po škole provedou koordinátorky Mgr. Pavla Šoltésová a Mgr. Adéla Kočičková se školním Ekotýmem. Účastníci budou mít možnost nahlédnout do školní reality, setkat se s pedagogy, předat si nejrůznější zkušenosti a vzájemně se inspirovat inovativními přístupy ve vzdělávání.

**Mgr. Pavla Šoltésová a Mgr. Adéla Kočičková
Rosický zpravodaj Rosa**